

niškega pročelja sva se preselila na zid Kemične tovarne in tesno ob njem sva se korakoma napolila proti Domu svetega Vincenca. Bila sva v prvi temi in za nami so ostajali komaj vidni sledovi OF OF OF... Za trenutek ali dva naju je bilo strah tudi pred cerkvenimi vrati in že sva šla dalje. Najprej po eni in potem še po drugi strani Tovarne kleja in umetnih gnojil in krhka kreda se nama je drobila med prsti. Popisala sva tramvajsko postajo, nakar sva se preselila na drogove tramvajske napeljave in sva šla dalje proti mestu.

TA KRUH, KI GA LOMIM

Dylan Thomas

Ta kruh, ki ga lomim, je bil žito nekoč,
to vino se je, na tuji trti zoreč,
pretočilo v svoj sad;
človek podnevi in veter čez noč
je vrgel klasje na tla, veselje grozda je strl.

Nekoč je v tem vetru poletja kri
odprla pot v meso, ki obdaja trte sad,
nekoč se je ta kruh
zibal srečen v vetru, bil je klas.
Človek je zdrobil sonce, vrgel je veter na tla.

To meso, ki ga mučiš, in ta kri,
ki pustoši sredi žil,
sta bila žito in grozd,
spočeta iz strastnih korenin in sokov;
kar piješ, je moje meso, kar lomiš, moj kruh.

Prevedel Jože Udovič